

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

RKT-430-502/16/BP

Katowice, 28 kwietnia 2017 r.

DECYZJA Nr RKT-5/2017

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r., poz. 229) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko Katarzynie Lasocie prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą RENOMA Katarzyna Lasota w Złoczewie

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Katarzynę Lasotę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą RENOMA Katarzyna Lasota w Złoczewie **karę pieniężną** w wysokości **6.000,00 zł** (słownie: sześciu tysięcy złotych 00/100), co stanowi równowartość 1.356,24 euro (słownie: jednego tysiąca trzystu pięćdziesięciu sześciu euro 24/100), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w wezwaniach z dnia 25 maja 2016 r. oraz 7 lipca 2016 r., wystosowanych w toku postępowania wyjaśniającego (znak: RKT-403-504/16/BP), mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się obciążyć Katarzynę Lasotę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą RENOMA Katarzyna Lasota w Złoczewie, kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **43 zł** (słownie: czterdziestu trzech złotych), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także „Prezesem Urzędu” lub „Prezesem UOKiK”), Postanowieniem Nr 1 z dnia 11 października 2016 r. zostało wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **kary pieniężnej** na Katarzynę Lasotę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą RENOMA Katarzyna Lasota w Złoczewie (zwaną dalej także „przedsiębiorcą”) za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w wezwaniach z dnia 25 maja 2016 r. oraz 7 lipca 2016 r., wystosowanych w toku postępowania wyjaśniającego (znak: RKT-403-504/16/BP), mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez ww. przedsiębiorcę.

Postanowienie nr 1 wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, zostało doręczone przedsiębiorcy na adres do doręczeń uwidoczniiony we wpisie przedsiębiorcy w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w dniu 17 października 2016 r. Przedsiębiorca w żaden sposób nie ustosunkował się do zawiadomienia o wszczęciu przeciwko niemu niniejszego postępowania.

Pismem z 2 stycznia 2017 r. wystosowano do przedsiębiorcy szczegółowe uzasadnienie zarzutów (dowód: karty nr 33-35).

W odpowiedzi na to pismo przedsiębiorca wskazał, że niezłożenie przez niego wyjaśnień na pismo z 25 maja 2016 r. nie było działaniem zamierzonym i nie było wyrazem złej woli, a wynikało z sytuacji życiowej. Strona postępowania poinformowała, że [...]. Przedsiębiorca dodał, że miesiące letnie w jego branży są najbardziej dynamiczne, a równocześnie rok 2016 był przełomy w działalności firmy, gdyż brała ona udział w licznych przetargach publicznych i wiele z nich wygrała (dowód: karty nr 37, 59-61, 65-70, 86).

Pismem z 22 marca 2017 r. przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (dowód: karta nr 88). W wyznaczonym terminie nie skorzystał z uprawnienia do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Katarzyna Lasota prowadzi działalność gospodarczą pod firmą RENOMA Katarzyna Lasota w Złoczewie, na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Przedmiotem jej działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa drewna, materiałów budowlanych i wyposażenia sanitarnego (dowód: karta nr 24).

W dniu 25 maja 2016 r., na podstawie art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r., poz. 229), w imieniu Prezesa UOKiK, zostało wszczęte z urzędu, postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Katarzynę Lasotę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą RENOMA Katarzyna Lasota w Złoczewie. Tego samego dnia, na adres do doręczeń uwidoczniiony we wpisie przedsiębiorcy w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, do przedsiębiorcy wysłano listem poleconym pisemne **wezwanie**, w którym wezwano go do przekazania – w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania – następujących informacji i dokumentów:

1. przedstawienie wszystkich aktualnie wykorzystywanych w obrocie z konsumentami regulaminów, wzorców umów (warunków, zasad itd. wraz ze wszystkimi załącznikami) w związku z prowadzoną działalnością związaną z zawieraniem umów poza lokalem przedsiębiorstwa dotyczących sprzedaży oraz montażu stolarki okiennej oraz drzwiowej (np. okna, drzwi, rolety etc.). Na udokumentowanie powyższej okoliczności zwrócono się o przesłanie **3 (trzech)** ostatnio faktycznie zawartych umów z konsumentami w oparciu o każdy z wzorców stosowanych przy zawieraniu umów poza lokalem przedsiębiorstwa, jak również o wskazanie od kiedy dokumenty te funkcjonują w obrocie gospodarczym;
2. wskazanie w jaki sposób przedsiębiorca realizuje obowiązki, o których mowa w art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 827 ze zm.) i przedstawienie na tę okoliczność stosownych dokumentów;
3. określenie w rezultacie jakich uprzednio podejmowanych czynności dochodzi do zawarcia z konsumentami umów poza lokalem przedsiębiorstwa (np. niezgodnione wizyty przedsiębiorcy lub osoby działającej w jego imieniu, zbieranie ofert konsumentów w miejscu pracy konsumenta, w jego mieszkaniu albo w innym miejscu jego prywatnego pobytu etc.);

4. wskazanie, czy przedsiębiorca jest właścicielem, dzierżawcą lub też czy w inny sposób wykorzystuje w swojej działalności serwis internetowy www.szybkieokna.pl, na którym na stronie głównej znajduje się m.in. reklama „Najszybsze okna na śląsku! Dziś kupujesz – jutro montujesz”, a w sytuacji odpowiedzi twierdzącej zwrócono się o wyjaśnienie, czy za pośrednictwem tego serwisu istnieje możliwość zawierania przez konsumentów umów na odległość dotyczących stolarki okiennej i drzwiowej;
5. określenie profilu konsumentów, którym są oferowane lub z którymi są zawierane umowy poza lokalem przedsiębiorstwa (np. podział ze względu na wiek, płeć, miejsce zamieszkania, dochody etc.), a także wskazanie w jakich miejscach dochodzi do zawarcia w konsumentami umów poza lokalem przedsiębiorstwa (np. miejsce zamieszkania konsumenta etc.) oraz wyjaśnienie w jaki sposób konsumenci są informowani o przeprowadzonym pokazie lub prezentacji produktów (np. rozmowa telefoniczna), a także określenie czy konsumentom są przesyłane listowne zaproszenia z informacją o odbywającym się pokazie – a w sytuacji odpowiedzi twierdzącej zwrócono się o przesłanie wzoru takiego zaproszenia;
6. określenie asortymentu oferowanego przez przedsiębiorcę przy sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa;
7. określenie obszaru działania przedsiębiorcy – to jest obszaru na którym zamieszkują konsumenci, z którymi zostały zawarte umowy poza lokalem przedsiębiorstwa oraz obszaru na którym zostały przeprowadzone pokazy oferowanych przez przedsiębiorcę produktów (np. obszar lokalny, ponadlokalny etc.);
8. określenie całkowitej ilości zawartych w 2014, 2015 oraz w roku bieżącym (na dzień odpowiedzi na wezwanie) umów poza lokalem przedsiębiorstwa dotyczących stolarki okiennej i drzwiowej;
9. opisanie procedury wzajemnego rozliczania stron umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w sytuacji odstąpienia przez konsumenta od umowy. Zwrócono się w szczególności o odniesienie się do kwestii terminów i sposobu zwrotu zakupionych uprzednio przez konsumentów towarów.

W wezwaniu wyjaśniono, że powyższe informacje i dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy miało miejsce naruszenie przez Katarzynę Lasotę prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą RENOMA Katarzyna Lasota w Złoczewie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Przedsiębiorcę poinformowano jednocześnie, że zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego, doradcę podatkowego, rzecznika patentowego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy

Poinformowano go również, że zgodnie z art. 50 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za choćby nieumyślne **nieudzielenie informacji** żądanych przez Prezesa Urzędu lub udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, Prezes Urzędu może na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do **50.000.000 euro** (dowód: karty nr 6-7).

Według dostępnych na stronie internetowej Poczty Polskiej S.A. (www.emonitoring.poczta-polska.pl) wyników śledzenia przesyłki poleconej o numerze 00859007731126416532 z ww. wezwaniem ustalono, że wezwanie zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 30 maja 2016 r. (<http://emonitoring.poczta-polska.pl/?numer=00859007731126416532>) (dowód: karty nr 17-18).

W związku z nieudzieleniem odpowiedzi na to wezwanie, w dniu 7 lipca 2016 r. do przedsiębiorcy wysłano **ponowne wezwanie** do udzielenia informacji i dokumentów, takich samych jak wymienione w pierwszym wezwaniu, w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Przedmiotowe wezwanie zostało wysłane na adres do doręczeń uwidoczniony we wpisie przedsiębiorcy w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, na adres głównego miejsca wykonywania działalności oraz na jeden z adresów dodatkowych miejsc wykonywania działalności (dowód: karty nr 8-13).

Według dostępnych na stronie internetowej Poczty Polskiej S.A. wyników śledzenia przesyłek poleconych ustalono, że przesyłka o numerze:

a. 00859007731093971539 – wysłana na adres do doręczeń – została doręczona przedsiębiorcy w dniu 14 lipca 2016 r.

(<http://emonitoring.poczta-polska.pl/?numer=00859007731093971539>) (dowód: karty nr 20 i 22),

b. 00859007731093971546 – wysłana na adres głównego miejsca wykonywania działalności – została doręczona przedsiębiorcy w dniu 18 lipca 2016 r.

(<http://emonitoring.poczta-polska.pl/?numer=00859007731093971546>) (dowód: karty nr 20-21),

c. 00859007731093971553 – wysłana na adres dodatkowego miejsca wykonywania działalności – była podwójnie awizowana (w dniu 14 i 22 lipca 2016 r.) i nie została odebrana w terminie (<http://emonitoring.poczta-polska.pl/?numer=00859007731093971553>) (dowód: karty nr 15, 20 i 23).

Po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, pismem z 19 października 2016 r. (wpływ do Urzędu – 21 październik 2016 r.) przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na wezwania wystosowane w toku postępowania wyjaśniającego (dowód: karty nr 27-32).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Ad I. Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Ust. 2 art. 50 ww. ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa UOKiK. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa UOKiK w trybie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest wiążące dla adresata tego żądania (przedsiębiorcy). Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanych informacji, nawet gdy uważa, że nie są one konieczne¹.

¹ Tak np. Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt VI ACa 630/15.

W uzasadnieniu wyroku z 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W tym samym wyroku Sąd Najwyższy wskazał również, że kara za nieudzielenie informacji jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK. Zdaniem Sądu Najwyższego, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa UOKiK decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem.

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1829 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje między innymi osobę fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. W niniejszym postępowaniu podmiot będący stroną postępowania posiada status przedsiębiorcy, gdyż prowadzi działalność na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Zachowania niniejszego podmiotu podlegają zatem bez wątpienia kontroli dokonywanej na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym spoczywał na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (znak: RKT-403-504/16/BP) Prezes UOKiK dwukrotnie skierował do przedsiębiorcy wezwanie do udzielenia informacji, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a korespondencja została mu doręczona.

Wezwania Prezesa UOKiK odpowiadały wszystkim wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wskazywały one zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na dwa kierowane do niego wezwania w toku postępowania wyjaśniającego, w określonych w nich terminach.

Dopiero pismem z 19 października 2016 r., na skutek wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na kierowane uprzednio do niego wezwania z 25 maja 2016 r. oraz 7 lipca 2016 r.

Mając powyższe na uwadze należało rozważyć nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej o jakiej mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na danego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes UOKiK.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że brak udzielenia przez przedsiębiorcę informacji opisanych w treści wezwań z dnia 25 maja 2016 r. oraz 7 lipca 2016 r., uzasadnia skorzystanie z tego środka represji.

W przypadku uznania przez Prezesa UOKiK, że okoliczności sprawy przemawiają za nałożeniem na przedsiębiorcę kary pieniężnej, to kara nakładana w związku z nieudzieleniem wyjaśnień w wyznaczonym terminie winna spełniać różne funkcje, a w szczególności:

- ✓ funkcję dyscyplinującą, gdyż istnieje potencjalna możliwość jej nałożenia, a więc przedsiębiorca powinien tę okoliczność uwzględnić, jeżeli będzie chciał uchylić się od ustawowego obowiązku udzielania informacji,
- ✓ funkcję represyjną, gdyż nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji,
- ✓ funkcję prewencyjną, gdyż ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcić do naruszania prawa zarówno przedsiębiorcę, który nie spełnił omawianego obowiązku, jak i innych przedsiębiorców,
- ✓ funkcję edukacyjną, gdyż stanowi jeden z elementów uświadamiania przedsiębiorców, co do ich ustawowych obowiązków.

W interesie Prezesa UOKiK leży bowiem zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Zaprezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie również w najnowszym orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów².

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK. Ustalając wysokość kary Prezes UOKiK kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną oraz prewencyjną jak również edukacyjną i dyscyplinującą wobec przedsiębiorcy. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes UOKiK powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc uwzględnić w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 tej ustawy Prezes UOKiK uwzględnia także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania (art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zgodnie natomiast z art. 111 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK ustalając wysokość kary pieniężnej bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Pomimo dwukrotnego wystosowania przez Prezesa UOKiK wezwań, przedsiębiorca nie udzielił na nie odpowiedzi w wyznaczonych terminach, mimo zawartych w wezwaniach pouczeniach o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich. Poprzez nieudzielenie informacji oraz nieprzekazanie zażądanych dokumentów przedsiębiorca zmierzał do utrudnienia lub uniemożliwienia prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Możliwy jest tym samym wniosek, że przedsiębiorca dążył do uchylenia się od odpowiedzialności za działania, które mogły zostać zakwestionowane przez Prezesa Urzędu, oraz zamknięcia prowadzonego postępowania wyjaśniającego bez podejmowania dalszych działań w przedmiotowej sprawie.

² Tak np.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 17 maja 2016 r., sygn. akt VI ACA 630/15; wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 27 lutego 2015 r., sygn. akt XVII AmA 149/13.

Mając na względzie brak reakcji przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym. Nie może budzić wątpliwości okoliczność, że przedsiębiorca miał świadomość spoczywającego na nim obowiązku przekazania dokumentów i informacji w określonym terminie. Zachowanie przedsiębiorcy uniemożliwiło sprawne i szybkie przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz wydłużyło czas jego trwania. Informacje i dokumenty żądane w skierowanych do przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Potwierdzeniem takiego stanowiska jest fakt uzyskania tych informacji po skierowaniu do przedsiębiorcy zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie odpowiedzi. Ich dostarczenie pozwoliłoby na zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i umożliwiłoby wnikliwą ocenę działalności przedsiębiorcy z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu, zachowanie przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej. Udzielenie informacji wskazanych w kierowanych do przedsiębiorcy wezwaniach nie wiązało się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Na tę ocenę ma również wpływ fakt, że strona postępowania jest przedsiębiorcą (profesjonalistą), więc jest szczególnie zobowiązana do dokładania należytej staranności w kontaktach z organami administracji publicznej w toku prowadzonych przez nich postępowaniach. Umyślność działania przedsiębiorcy została uznana w niniejszej sprawie za okoliczność obciążającą.

Jednocześnie wskazać należy, że brak wcześniejszego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie może być uznawany za okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Stosownie bowiem do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, na przedsiębiorcy ciąży obowiązek przekazania wszystkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK.

Niemniej jednak, za okoliczność łagodzącą w niniejszym postępowaniu został uznany fakt, iż przedsiębiorca ostatecznie udzielił tychże informacji i dokumentów, już po wystosowaniu do niego zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary – w drodze pisma z 19 października 2016 r. (doręczonego do Urzędu w dniu 21 października 2016 r.).

Natomiast, za okoliczność łagodzącą nie można uznać w przedmiotowej sprawie [...]. Należy wskazać, co przyznał zresztą sam przedsiębiorca, iż dysponował możliwością udzielenia odpowiedzi w sprawie poprzez swojego pełnomocnika. Ponadto podnoszone przez przedsiębiorcę okoliczności nie uniemożliwiły mu brania udziału w licznych postępowaniach przetargowych w 2016 r., w których też przecież mogła wystąpić konieczność udzielania odpowiedzi na pytania zamawiającego – organu administracji publicznej – w często bardzo krótkim terminie.

Nieudzielenie odpowiedzi przez przedsiębiorcę uniemożliwiło zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego w odpowiednim terminie, utrudniając efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Tylko kompletny materiał dowodowy pozwalał na pełną analizę sprawy. W przypadku podejrzenia, że mogło dojść do stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, konieczne jest bowiem zgromadzenie pełnych informacji na temat działalności przedsiębiorcy. Zaniechanie przedsiębiorcy utrudniło zatem zakończenie postępowania wyjaśniającego w terminie określonym w art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

W analizowanej sprawie proces pozyskiwania materiału dowodowego, w związku z brakiem w wyznaczonych terminach odpowiedzi przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, został przedłużony o blisko 3 miesiące. Gdyby bowiem odpowiedź przedsiębiorcy wpłynęła w terminie określonym w wezwaniu Prezesa UOKiK z 7 lipca 2016 r., to najpóźniej od dnia 22 lipca 2016 r. (7 dni od doręczenia wezwania wystosowanego na adres do doręczeń uwidoczony we wpisie przedsiębiorcy w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej), możliwe byłoby przeprowadzenie pełnej analizy sprawy. Natomiast w związku z nieudzieleniem w wyznaczonym terminie odpowiedzi przez przedsiębiorcę analiza mogła zostać rozpoczęta dopiero po dniu 22 października 2016 r., tj. po dacie w jakiej wpłynęło do Urzędu pismo przedsiębiorcy z 19 października 2016 r. zawierające żądane informacje.

Należy wreszcie podkreślić, iż Prezes UOKiK nie miał możliwości pozyskania niezbędnych informacji, objętych wezwaniem z innych źródeł ponieważ jedynie przedsiębiorca posiadał wiedzę na temat prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Dopiero wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej doprowadziło do udzielenia przez przedsiębiorcę wyjaśnień.

Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości **6.000,00 zł**, co stanowi równowartość 1.356,24 euro. Kara ta stanowi zaledwie 0,0027 % maksymalnego wymiaru kary.

Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Wartość euro do ustalenia wysokości kary została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 30 grudnia 2016 r.³, zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,4240 zł.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia przedsiębiorcy, zaś jej wysokość powinna być na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie I. sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Ad II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w

³ <http://www.nbp.pl/home.aspx?navid=archa&c=/ascx/tabarch.ascx&n=a252z161230>

drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania. W związku z powyższym postanowiono obciążyć przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości **43 zł** (słownie: czterdziestu trzech złotych).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach (40-048 Katowice, ul. Kościuszki 43).

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II. niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479³² § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego i na podstawie art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach (40-048 Katowice, ul. Kościuszki 43).

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH
Maciej Fragsztajn